Republika Hrvatska
Općinski sud u Kutini
Hrvatskih branitelja 1
Kutina

Poslovni broj: P Ob-36/2019-55.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E NJ E

Općinski sud u Kutini po sucu Nadi Filipović kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice – protutužene Sandre Miler (OIB 19293215529) iz Potoka, Čavorija 93A., koju zastupa punomoćnik Jadranka Gačić odvjetnica iz Novske protiv tuženika – protutužitelja Danijela Cvetića (OIB 85933420938) iz Osekova, Crkveno selo 28., kojeg zastupa punomoćnik Denis Pedić odvjetnik iz Popovače, radi utvrđenja bračne stečevine, nakon zaključenja glavne rasprave održane 17. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I.Odbija se, kao neosnovan, tužbeni zahtjev tužiteljice Sandre Miler koji glasi:
"Utvrđuje se da je udio tužiteljice – protutužene Sandre Miler u bračnoj stečevini 1/3 dijela na nekretnini označenoj kao kč.57/1 Crkveno selo površine 1964 m2 (zgrada površine 51 m2, dvorište površine 882 m2, oranica površine 924 m2, kuća Crkveno selo površine 107 m2) iz zk.ul.2401 k.o. Osekovo te je tuženik Danijel Cvetić dužan trpjeti upis prava suvlasništva u 1/3 dijela u korist tužiteljice – protutužene.
Utvrđuje se udio tužiteljice – protutužene Sandre Miler u bračnoj stečevini 1/2 dijela vrijednosti osobno automobila marke Škoda Octavia proizvedenog 2008. registarske oznake KT 710-AZ."
II.Nalaže se tužiteljici – protutuženoj Sandri Miler da tuženiku – protutužitelju Danijelu Cvetiću isplati iznos od 4.646,92 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče
- na iznos od 238,98 eura od 12. siječnja 2016.,
- na iznos od 238,11 eura od 12. veljače 2016.,
- na iznos od 238,11 eura od 12. ožujka 2016.,
- na iznos od 238,11 eura od 12. travnja 2016.,

- na iznos od 238,11 eura od 12. svibnja 2016.,
- na iznos od 238,11 eura od 12. lipnja 2016.,
- na iznos od 238,11 eura od 12. srpnja 2016.,
- na iznos od 237, 72 eura od 12. kolovoza 2016.,
- na iznos od 237,72 eura od 12. rujna 2016.,
- na iznos od 237,72 eura od 12. listopada 2016.,
- na iznos od 237,72 eura od 12. studenog 2016.,
- na iznos od 237,72 eura od 12. prosinca 2016.,
- na iznos od 237,72 eura od 12. siječnja 2017.,
- na iznos od 237,00 eura od 12. veljače 2017.,
- na iznos od 237,00 eura od 12. ožujka 2017.,
- na iznos od 7,08 eura od 12. lipnja 2017.,
- na iznos od 165,00 eura od 12. rujna 2017.,
- na iznos od 0,09 eura od 12. listopada 2017.,
- na iznos od 63,93 eura od 13. listopada 2017.,
- na iznos od 33,12 eura od 12. studenog 2017.,
- na iznos od 149,58 eura od 13. studenog 2017.,
- na iznos od 182,98 eura od 12. prosinca 2017.,
- na iznos od 236,33 eura od 12. siječnja 2018.,
- na iznos od 0,71 eur od 12. veljače 2018.,
- na iznos od 1,39 eura od 20. veljače 2018.,
- na iznos od 1,64 eura od 12. ožujka 2018.,
- na iznos od 207,68 eura od 21. ožujka 2018.,
- na iznos od 2,88 eura od 12. travnja 2018. i
- na iznos od 26,54 eura od 13. travnja 2018. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 30. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 31. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

III.Odbija se, radi zastare, tužbeni zahtjev tužiteljice – protutužene Sandre Miler koji glasi:

"Nalaže se tuženiku – protutužitelju Danijelu Cvetiću da tužiteljici – protutuženoj Sandri Miler isplati iznos od 2.440,44 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče

- na iznos od 236,99 eura od 27. travnja 2017.,
- na iznos od 236,99 eura od 11. svibnja 2017.,
- na iznos od 236,99 eura od 14. lipnja 2017.,
- na iznos od 236,99 eura od 10. srpnja 2017.,
- na iznos od 236,99 eura od 7. kolovoza 2017.,
- na iznos od 236,99 eura od 14. rujna 2017.,
- na iznos od 53,64 eura od 30. studenog 2017.,
- na iznos od 235,20 eura od 27. veljače 2018.,

- na iznos od 29,87 eura od 27. ožujka 2018.,
- na iznos od 235,25 eura od 23. travnja 2018.,
- na iznos od 232,27 eura od 26. srpnja 2018. i
- na iznos od 232,27 eura od 29. listopada 2018. do isplate."

IV.Nalaže se tužiteljici – protutuženoj Sandri Miler da tuženiku – protutužitelju Danijelu Cvetiću naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 7.968,75 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine teče od 30. listopada 2026. do isplate, a sve u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

I.Utvrđuje se da je tužiteljica - protutužena Sandra Miler povukla tužbu za dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na razliku suvlasničkog dijela na nekretnini iz zk.ul.2401 k.o. Osekovo od 1/2 do 1/3 dijela.

II.Dopušta se tužiteljici – protutuženoj Sandri Miler preinaka tužbe isticanjem drugog tužbenog zahtjeva uz već postojeći.

Obrazloženje

1.U tužbi primljenoj kod ovog suda 27. prosinca 2017. tužiteljica navodi da je brak s tuženikom razveden rješenjem Općinskog suda u Sisku Stalna služba u Kutini broj R1 Ob-350/2016. od 27. siječnja 2017., da je tijekom trajanja njihovog braka izgrađena kuća na adresi Osekovo, Crkveno selo 28, da je u zemljišnoj knjizi upisana kao vlasništvo tuženika, da je prije zaključenja braka tuženik imao zemljište na kojem je izgrađen podrum i prizemlje do ploče, da su tijekom trajanja braka završili izgradnju kuće, kompletno je uredili, uselili i živjeli u njoj do kraja 2015., da je tijekom izgradnje kuće bila zaposlena, da je obavljala poslove u domaćinstvu i skrbila o djeci, da je tijekom trajanja bračne zajednice kupljen automobil Škoda Octavia proizveden 2009. Predlaže da se utvrdi da je njen udio u bračnoj stečevini 1/2 dijela kč.57/1 kuća, zgrada, dvorište i oranica Osekovo površine 1964 m2 iz zk.ul.864 k.o. Osekovo i 1/2 dijela osobnog automobila marke Škoda Octavia proizvedene 2008. što je tuženik dužan priznati i izdati joj valjanu ispravu za upis suvlasničkog dijela u zemljišnu knjigu.

2.U odgovoru na tužbu tuženik potvrđuje da je bio u braku s tužiteljicom, a osporava njen zahtjev za stjecanje 1/2 kuće u Osekovu, Crkveno selo 28., navodeći da je istu stekao darovnim ugovorom od svog oca, da je kuća bila većim dijelom završena, da su vršena ulaganja u njeno uređenje, da su sredstva osigurao njen otac i stric, da je osobno vozilo Škoda Octavia kupljeno za vrijeme trajanja bračne zajednice ali da sredstva za njegovu kupovinu potječu od Škode Felicia koju je dobio na nagradnoj igri prije braka. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

3.Podneskom primljenim 11. lipnja 2026. tužiteljica je smanjila tužbeni zahtjev i predložila da se utvrdi da je njen udio u bračnoj stečevini koju čini nekretnina iz zk.ul.2401 k.o. Osekovo i to kč.57/1 Crkveno selo u površini 1964 m2 1/3 dijela te da se utvrdi da je njen udio u vozilu marke Škoda Octavia 1/2 dijela. Uz to je preinačila tužbu i predložila da se tuženiku – protutužitelju naloži da joj isplati iznos od 2.440,44 eura na ime pola rata kredita koje je uplatila sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od isplate svakog pojedinog anuiteta do isplate.

4.Podneskom od 9. svibnja 2018. tuženik je podnio protutužbu u kojoj navodi da je 2007. podigao kredit kod Zagrebačke banke broj 7103790443 na iznos od 366.000,00 kuna s rokom otplate 12 godina radi kupovine nekretnine na Pagu, da je nakon prestanka bračne zajednice u periodu od siječnja 2016. do svibnja 2018. nastavio u pretežitom dijelu sam otplaćivati rate tog kredita tako da je uplatio iznos od 70.024,38 kuna, a da je tužiteljica uplatila iznos od 29.776,23 kune. Predlaže da se tužiteljici naloži da mu isplati iznos od 4.646,92 eura (ranije 35.012,19 kuna) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od plaćanja svake pojedine rate kredita do isplate, a kako je precizirano podneskom od 30. travnja 2026.

5.Tužiteljica u odgovoru na protutužbu osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva, potvrđuje da je tijekom trajanja braka podignut kredit za kupovinu nekretnine na Pagu čiji su suvlasnici sa po 1/2 kao i navod tuženika da je uplatila iznos od 29.776,23 kune na ime otplate kredita. Osim toga osporava pravo tuženika da podnese protutužbu u ovom postupku, a s obzirom da se protutužbeni zahtjev ne odnosi na nekretninu iz tužbenog zahtjeva.

6.Člankom 189. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 148/11.-pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25.) propisano je da tuženik može do zaključenja prethodnog postupka pred sudom podnijeti kod istog suda protutužbu ako je zahtjev protutužbe u vezi s tužbenim zahtjevom. I pored toga što se tužbeni zahtjev odnosi na nekretninu u Osekovu, a protutužbeni zahtjev na stjecanje nekretnine na Pagu, sud smatra da je protutužba u vezi s tužbenim zahtjevom budući da se odnosi na razrješenje međusobnim imovinskih bračnih odnosa tužiteljice i tuženika te je slijedom toga sud prihvatio raspravljanje o protutužbenom zahtjevu.

7.Na glavnoj raspravi sud je izveo dokaze uvidom u zk. izvadak iz zk.ul.864 i zk.ul.2401 k.o. Osekovo, rješenje Općinskog suda u Sisku Stalna služba u Kutini broj R1 Ob-350/16. od 27. siječnja 2017., ugovor o darovanju od 28. siječnja 2000., darovni ugovor od 3. studenog 2012., račune (strana 19-27 spisa), radni nalog s uplatnicom i računima, troškovnik i dokaznica mjera za priključenje vode (strana 29-32 spisa), promet po kreditu, saslušanjem tužiteljice i tuženika, saslušanjem svjedoka Josipa Cvetića, Stjepana Kovača i Josipa Petrekovića i vještačenjem po vještaku građevinske struke Miroslavu Mihelec.

8.Nakon ocjene izvedenih dokaza kako svakog zasebno tako i u međusobnoj vezi odlučeno je kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

9.Među parničnim strankama nije sporno da su sklopili brak 2000., da je brak razveden 2017., da je bračna zajednica faktično prekinuta koncem 2015. kada je tužiteljica odselila i da je tuženik vlasnik kuće na adresi Osekovo, Crkveno selo 28.

10.Sporno je je li navedena kuća bračna stečevina parničnih stranaka i je li tužiteljica stekla pravo vlasništva na toj kući u 1/3 dijela.

11.Uvidom u ugovor o darovanju, a što su potvrdile i parnične stranke i svjedoci u svojim izjavama, utvrđeno je da je 28. siječnja 2000. sklopljen ugovor između Josipa Cvetića kao darovatelja i Danijela Cvetića kao daroprimatelja, a kojim je tuženiku darovana kč.57/1 gospodarska zgrada, dvorište i oranica Crkveno selo površine 1964 m2 iz zk.ul.1143 k.o. Osekovo.

12.U odnosu na radove koji su izvedeni na navedenoj kući u tijeku trajanja braka tužiteljica je u svojoj izjavi navela da je s tuženikom zasnovala izvanbračnu zajednicu u ljeto 1999., da su stanovali kod njenih roditelja, da je kuća u Osekovu, Crkveno selo 28., bila u vlasništvu Josipa Cvetića, oca tuženika, da je bio izgrađen podrum i prva etaža do ploče, da su krajem 1999. dozidali potkrovlje i da je stavljen krov do konca 1999., da je u siječnju 2000. Josip Cvetić zemljište i kuću darovao

tuženiku, da su sklopili brak 15. srpnja 2000., da je stolarija stavljena 2002., da više nisu vršena ulaganja u tu kuću, da su uredili stan u kući njenih roditelja tijekom 2004. i 2005., da su 2013. odlučili dovršiti kuću u Osekovu, da su tada postavljene instalacije i da su uselili u kolovozu 2014., da su nakon sklapanja braka sami financirali uređenje kuće, da je tijekom trajanja braka kupljen apartman na Pagu i da su kupovali zemljište u Ludini.

13.Tuženik je u svojoj izjavi naveo da su sklopili brak 2000., da je on diplomirao u lipnju iste godine, da su nakon sklapanja braka živjeli kod roditelja tužiteljice, da su namjeravali dovršiti kuću u Osekovu koja je bila pod krovom sa provedenim instalacijama struje, da su umjesto toga uredili stan u potkrovlju kuće roditelja tužiteljice, da su se nakon sklapanja braka zaposlili i sva sredstva kao i sredstva dobivena u svatovima uložili u uređenje tog potkrovlja, da su u toj kući živjeli do 2011. ili 2012., da je tada faktično bračna zajednica prekinuta, da su mu otac i stric pomagali da dovrši kuću u Osekovu kako bi odselio iz kuće roditelja tužiteljice, da je faktično bračna zajednica nastavljena u vrijeme kada se trebao odseliti tako da je zajedno s njim u kuću u Osekovu uselila i tužiteljica, da su kuću namjestili namještajem iz stana u kojem su do tada živjeli, da su u kući živjeli oko godinu i pol kada je tužiteljica napustila bračnu zajednicu i odselila.

14.Svjedok Stjepan Kovač u svojoj izjavi je naveo da je tuženiku kuću darovao njegov otac, da je bio izgrađen podrum i visoko prizemlje s pločom bez krova, da su tužiteljica i tuženik stanovali kod njega, da se nastavila gradnja kuće, da je građu dijelom pribavio otac tuženika, a dijelom on, da ne zna tko je naručio i platio crijep, da su on i njegova braća kao i rodbina tuženika pomagali oko krova, da tužiteljica nije imala financijskih sredstava za sudjelovanje u gradnji kuće radi čega je sve išlo preko njega i majke tužiteljice, da je kuća uređena za useljenje oko 2010. (u izjavi datoj prilikom ponovnog saslušanja svjedok je naveo da su radovi nastavljeni 2010. stavljanjem stolarije, instalacija i žbukanjem), da su uselili 2014. ili 2015. (u ponovljenoj izjavi svjedok je naveo da su parnične stranke uselile 2013.), da je u vrijeme useljenja bila napeta situacija radi čega je njihova bračna zajednica nakon nekog vremena i prestala, da je nakon iseljenja tužiteljice na kuću stavljena fasada i kuća u potpunosti dovršena.

15.Svjedok Josip Petreković je u svojoj izjavi naveo da je gradnju kuće u Osekovu započeo otac tuženika, da je izgrađen podrum i prva etaža do ploče, da je izradu krova radio muž njegove sestre (svjedok Stjepan Kovač) koji je i pribavio građu, da ne zna tko je kupio crijep, letve i ostali materijal za krov, da su na krovu radili Stjepan Kovač i njegov brat, da su radili mještani i netko s Danijelove strane, da su tužiteljica i tuženik stanovali kod roditelja tužiteljice, da ne zna tko je uređivao potkrovlje kuće roditelja tužiteljice i da ne zna kada su tužiteljica i tuženik preselili u kuću u Osekovu.

16.Svjedok Zvonimir Kovač je u svojoj izjavi naveo da su se tužiteljica i tuženik vjenčali 2000., da mu nije poznato jesu li ranije zajedno živjeli, da je u vrijeme sklapanja njihovog braka kuća u Osekovu bila izgrađena ali nije bila pokrivena, da je pomagao prilikom izrade krova, da je nakon stavljanja krova kuća uređivana iznutra, ali da mu nije poznato tko je to financirao, da ne zna kada su tužiteljica i tuženik uselili u kuću, a niti koliko su zajedno živjeli i da je fasada stavljena na kuću nakon iseljenja tužiteljice.

17.Svjedok Josip Cvetić u svojoj je izjavi naveo da je kuću u Osekovu gradio za sebe kako bi sa svojom suprugom živio u njoj, da je njegova supruga odselila u Zagreb i da mu kuća više nije trebala, da je kuća bila završena do krova, da je elektroinstalacija bila postavljena na katu, da je početkom 2000. kuću darovao

tuženiku, da u to vrijeme tuženik nije živio s tužiteljicom u izvanbračnoj zajednici, da su se vjenčali 2000. i otišli živjeti kod roditelja tužiteljice, da su u njihovoj kući uredili sebi stan u potkrovlju, da je vidio da brak između tužiteljice i tuženika neće uspjeti, da je nastavljeno uređenje kuće kako bi tuženik imao gdje živjeti, da je njegov brat tuženiku dao 20.000,00 eura 2012. godine, a kojim iznosom je od njega otkupio njihovu roditeljsku kuću, da je tim novcem tuženik nabavio novu stolariju, vršeno je žbukanje te je kuća okrečena, da su tužiteljica i tuženik u kuću uselili 2013. ili 2014., da su u njoj zajedno živjeli oko godinu dana i da je tužiteljica otišla iz te kuće i napustila bračnu zajednicu.

18.Cijeneći izjave parničnih stranaka u pogledu radova izvedenih nakon darovanja kuće tuženiku sud je kao istinitu prihvatio izjavu tuženika. Tuženik je u svojoj izjavi naveo da je krovište na kući izvedeno prije sklapanja braka s tužiteljicom, a što su potvrdili svi saslušani svjedoci. Uz to je naveo da je izgradnju krova financirao njegov otac. U to vrijeme tužiteljica i tuženik su bili studenti, dakle uzdržavane osobe, radi čega nije za očekivati da bi imali financijskih sredstava za poduzimanje bilo kakvih građevinskih radova. Da je otac tuženika financirao izgradnju krova upućuju i računi koji su priloženi u spis, a iz kojih je vidljivo da je crijep i drugi materijal za krov kupljen u rujnu 1999. i to na ime Josipa Cvetića. U pogledu daljeg uređenja kuće tužiteljica i tuženik su suglasno naveli da je stolarija kupljena 2002. s tim da je tuženik naveo da je kupovinu financirao njegov otac. Ovakav navod tuženika čini se uvjerljiv i logičan, a s obzirom na suglasnu izjavu parničnih stranaka da su nakon sklapanja braka živjeli kod roditelja tužiteljice, i da su imali namjeru i nadalje kod njih živjeti radi čega je uređeno potkrovlje njihove kuće kako bi se stvorio zaseban stan. S obzirom na ovakvu namjeru parničnih stranaka u pogledu mjesta življenja te činjenicu da je tužiteljica bila prethodne dvije godine na porodnom dopustu, da je bila prijavljena u obrt njenog oca bez primanja plaće nije za očekivati da bi u takvoj financijskoj situaciji i kod odluke o mjestu življenja ulagali u kuću u kojoj nisu imali namjeru živjeti. Parnične stranke su dalje suglasno izjavile da je uređenje kuće izvršeno oko 2012. ili 2013. Tuženik je u svojoj izjavi naveo da je uređenje nastavljeno radi toga što je došlo do poremećaja bračnih odnosa s tužiteljicom, da je faktično bračna zajednica prekinuta tijekom 2011. i 2012., da se imao namjeru odseliti iz kuće roditelja tužiteljice i da su mu otac i stric pomagali u pripremi kuće za njegovo preseljenje. Ovu izjavu tuženika sud je prihvatio kao istinitu budući da je logična, uvjerljiva i životna. U situaciji poremećenih bračnih odnosa za očekivati je da tuženik želi odseliti i da mu je za to potreban određeni životni prostor. Da je izjava tuženika u ovom dijelu istinita potvrdio je i navod svjedoka Stjepana Kovača koji je naveo da su u tom periodu odnosi između parničnih stranaka bili "napeti" kao i izjava svjedoka Josipa Cvetića koji je naveo da je u tom vremenu uvidio da se brak neće održati. S obzirom na očito teži poremećaj bračnih odnosa između parničnih stranaka u vrijeme unutarnjeg uređenja predmetne kuće nije životno očekivati da tužiteljica sudjeluje u njenom uređenju. Na istinitost izjave tuženika upućuje i nesporna činjenica da je tužiteljica samo kratko živjela u predmetnoj kući nakon useljenja što upućuje na zaključak da je poboljšanje bračnih odnosa u vrijeme useljenja u kuću bilo nepotpuno i posljedično kratkotrajno.

19.S obzirom na navedeno sud nalazi utvrđenim da je tuženik kuću sa zemljištem stekao darovanjem od svog oca, da je postavljanje krova financirao njegov otac (izuzev dijela građe) te da je uz pomoć oca dovršio unutarnje uređenje kuće u periodu kada su bili poremećeni bračni odnosi s tužiteljicom i kada je faktično bračna zajednica bila prekinuta.

20.Kako su tužiteljica i tuženik sklopili brak 2000., a sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi da je između njih postojala izvanbračna zajednica prije tog vremena (bili su studenti te se čini logična izjava tuženika da su živjeli svako kod svojih roditelja s povremenim periodom zajedničkog boravka kod roditelja tužiteljice) na njihove odnose se primjenjuju odredbe Obiteljskog zakona (Narodne novine broj 162/98.) i odredbe Obiteljskog zakona (Narodne novine 116/03., 17/04., 136/04., 107/07., 61/11.). Člankom 252. Obiteljskog zakona (Narodne novine 162/98.) bilo je propisano da je bračna stečevina imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine. Dakle, zemljište s nedovršenom kućom temeljem navedene zakonske odredbe bila bi vlastita imovina tuženika. U odnosu na uređenje kuće koje je obavljeno tijekom 2012. i 2013. primjenjuje se članak 248. Obiteljskog zakona (Narodne novine 116/03. i dr.) koji je sadržajno isti. S obzirom da je unutarnje uređenje kuće izvršeno uz pomoć oca i strica tuženika (vanjsko uređenje je prema izjavi parničnih stranaka izvršeno nakon prekida bračne zajednice) i u vrijeme kada je faktično bračna zajednica privremeno bila prekinuta sud smatra da je i taj dio njegova posebna imovina. Pri donošenju odluke kojom se odbija tužbeni zahtjev u pogledu stjecanja prava suvlasništva na nekretnini sud je, sukladno članku 254. odnosno 250. Obiteljskog zakona, imao u vidu i članak 156. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj (Narodne novine 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14., 81/15., 94/17.) budući da je stavkom 1. navedenog članka propisano da dogradnjom, nadogradnjom ili preuređenjem (adaptacijom) zgrada, odnosno prostorija u suvlasničkim, zajedničkim ili tuđim zgradama, kao ni njihovom prigradnjom, ugradnjom ili ulaganjem u njih ne može se steći vlasništvo ako nije što drugo odredio vlasnik dograđene, nadograđene, odnosno prigrađene nekretnine.

21.Dalje je tužiteljica postavila zahtjev da se utvrdi da je suvlasnica s 1/2 dijela automobila marke Škoda Octavia proizveden 2008.

22.Tužiteljica je u svojoj izjavi navela da je tuženik automobil dobio na nagradnoj igri 1999., da su u to vrijeme živjeli zajedno i da su sva ostala vozila kasnije kupovana od tog automobila. Tuženik je naveo da je automobil dobio u vrijeme kada su bili studenti i svako od njih živio kod svojih roditelja. Svjedok Stjepan Kovač u svojoj izjavi je naveo da je tuženik automobil dobio prije sklapanja braka.

23.Dakle, sukladno članku 251. i članku 252. Obiteljskog zakona (Narodne novine broj 162/98.) automobil Škoda Felicia bi predstavljala posebnu imovinu tuženika budući da sud nije mogao utvrditi da je prije sklapanja braka postojala izvanbračna zajednica parničnih stranaka, a kako je tužiteljica navela da su svi ostali automobili kupovani od tog automobila proizlazi da bi i posljednji sada sporni automobil Škoda Octavia registarske oznake KT 710-AZ bila vlastita imovina tuženika.

24.Tijekom postupka tuženik je postavio protutužbeni zahtjev kojim traži da mu tužiteljica isplati polovicu rata kredita koji je podignut tijekom trajanja bračne zajednice, a koje je platio nakon faktičnog prekida bračne zajednice

25.Među parničnim strankama nije sporno da su tijekom trajanja bračne zajednice kupili nekretninu na Pagu, da su suvlasnici sa po 1/2 dijela te nekretnine, da je podignut kredit radi isplate kupoprodajne cijene i da je otplata kredita nastavljena i nakon faktičnog prekida bračne zajednice koncem 2015.

26.Uvidom u podatke Zagrebačke banke o prometu po kreditu broj 7103790443 utvrđeno je da je odobren kredit u iznosu od 366.000,00 kuna i da je u razdoblju od 1. siječnja 2016. do 9. svibnja 2018. kredit naplaćivan s računa tuženika

– protutužitelja Danijela Cvetića i da je tužiteljica – protutužena Sandra Miler vršila uplate izvan banke. Prema podacima banke s računa tuženika – protutužitelja 12. siječnja 2016. naplaćen je iznos od 3.601,25 kuna, 12. veljače 2016., 12. ožujka 2016., 12. travnja 2016., 12. svibnja 2016., 12. lipnja 2016 i 12. srpnja 2016. iznos od po 3.588,02 kune, 12. kolovoza 2016., 12. rujna 2016., 12. listopada 2016., 12. studenog 2016., 12. prosinca 2016., 12. siječnja 2017. iznos od po 3.582,25 kuna, 12. veljače 2017. i 12. ožujka 2017. iznos od po 3.571,42 kune, 12. lipnja 2017. iznos od 106,72 kune, 12. rujna 2017. iznos od 2.486,46 kuna, 12. listopada 2017. iznos od 1,39 kuna, 13. listopada 2017. iznos od 963,36 kuna, 12. studenog 2017. iznos od 499,01 kuna, 13. studenog 2017. iznos od 2.253,98 kuna, 12. prosinca 2017. iznos od 2.757,26 kuna, 12. siječnja 2018. iznos od 3.561,26 kuna, 12. veljače 2018. iznos od 10,73 kune, 20. veljače 2018. iznos od 20,91 kunu, 12. ožujka 2018. iznos od 24,66 kuna, 21. ožujka 2018. iznos od 3.129,57 kuna, 12. travnja 2018. iznos od 43,36 kuna i 23. travnja 2018. iznos od 3.545,00 kuna.

27.Kako je nekretnina koja je plaćena navedenim kreditom stečena tijekom trajanja bračne zajednice, dug po kreditu predstavlja zajednički dug parničnih stranaka koji su dužni platiti sa po 1/2 dijela. Dakle, tužiteljica – protutužena je dužna tuženiku – protutužitelju isplatiti polovicu svakog pojedinog mjesečnog iznosa kredita sa zakonskom zateznom kamatom od dana kada su plaćene rate kredita, a temeljem članka 111. stavak 1. i članka 1115. Zakona o obveznim odnosima. Ista obveza postojala bi i u odnosu na tuženog – protutužitelja za iznose kredita koje je platila tužiteljica – protutužena.

28.Tužiteljica – protutužena je podneskom primljenim 11. lipnja 2026. postavila zahtjev da se naloži tuženiku – protutužitelju da joj isplati iznos od 2.440,44 eura na ime pola rate kredita koje je ona uplatila sa zakonskom zateznom kamatom. Tuženik – protutužitelj nije osporio navod tužiteljice – protutužene da je uplatila navedeni iznos, ali je istakao prigovor zastare.

29.Člankom 225. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23., 69/26.) propisano je da tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare. S obzirom da u ovom slučaju nije propisan drugi rok primjenjuje se navedeni opći rok zastare. Najkasnija tražbina tužiteljice plaćena je 28. listopada 2018. što znači da je u odnosu na nju zastarni rok počeo teći 29. listopada 2018. i istekao 29. listopada 2023. i zastara nastupila 30. listopada iste godine. Kako je tužiteljica – protutužena zahtjev za isplatu polovine rata kredita koje je ona uplatila postavila u podnesku koji je primljen 11. lipnja 2026. očito je da je u odnosu na njen zahtjev nastupila zastara.

30.Tužiteljica – protutužena je istim podneskom povukla dio tužbe koji se odnosi na suvlasnički dio bračne stečevine, a tuženik – protutužitelj se povlačenju nije protivio. Radi toga je odlučeno kao u stavku I izreke rješenja, a temeljem članka 193. stavak 2. Zakona o parničnom postupku.

31.Podneskom od 11. lipnja 2026. tužiteljica – protutužena je preinačila tužbu tako da je, uz već postojeći stvarno pravni zahtjev, istakla i obvezno pravni zahtjev. Tuženik – protutužitelj se takvoj preinaci protivio budući da je izvršena nakon zaključenja prethodnog postupka. Međutim, sud je preinaku dopustio smatrajući da je u interesu za konačno rješenje odnosa između parničnih stranaka. Odluka se temelji na članku 190. stavak 3. Zakona o parničnom postupku.

32.Tuženik je postavio zahtjev za naknadu troškova postupka koji se odnose na sastav odgovora na tužbu 500,00 eura, sastav protutužbe 500,00 eura, zastupanje po punomoćniku na jedanaest ročišta po 500,00 eura, zastupanje po

punomoćniku na ročištu za objavu presude 100,00 eura, sastav četiri podneska po 500,00 eura, PDV 2.150,00 eura i sudsku pristojbu 800,00 eura. Nakon usklađenja podnesenog troškovnika sa stanjem u spisu i Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23.) tuženiku je na ime naknade za sastava odgovora na tužbu priznat iznos od 500,00 eura (Tar.br.8.1.),sastav a protutužbe 500,00 eura (Tar.br.7.1.1), na ime naknade za zastupanje po punomoćniku na ročištima od 25.10.2019., 16.9.2020., 18.12.2020., 14.12.2021., 21.3.2023., 25.4.2023., 17.11.2023., 18.6.2026. i 17.9.2026. iznos od po 500,00 eura (Tar.br.9.1.), zastupanja po punomoćniku na ročištima od 10.5.2028. i 14.12.2028. iznos od po 125,00 eura (Tar.br.9.5.), sastav podneska od 31.8.2026. iznos od 500,00 eura (Tar.br.8.1.), sastav podneska od 30.4.2026. iznos od 125,00 eura (Tar.br.8.4.), PDV-a 1.593,75 eura (Tar.br.46.). Naknada za sastav podnesaka od 15.7.2025. i 22.10.2025. nije priznata budući da nisu od značaja za postupak. Naknada sudske pristojbe na odgovor na tužbu nije priznata budući da se plaća razmjerno uspjehu u sporu, a kako je tuženik u cijelosti uspio u sporu nije u obvezi platiti sudsku pristojbu. O zahtjevu za naknadu troškova zastupanja po punomoćniku na ročištu za objavu presude za sada nije moguće odlučiti budući je neizvjesno hoće li punomoćnik i pristupiti na to ročište. O zahtjevu za naknadu troškova pristupa vještaka na raspravu sud nije odlučivao budući da zahtjev nije postavljen sukladno članku 164. Zakona o parničnom postupku.

33.Kako je tuženik u cijelosti uspio u sporu tužiteljica je obvezana da mu naknadi sve priznate troškove u ukupnom iznosu od 7.968,75 eura. Odluka se temelji na članku 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku.

U Novskoj 30. listopada 2026.

S u d a c
Nada Filipović

Uputa o pravnom lijeku
Protiv ove odluke stranka koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu odluke ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave iste, a stranka koja nije uredno obaviještena o danu održavanja ročišta za objavu odluke od dana dostave. Žalba se predaje putem ovog suda na županijski sud pismenim podneskom.

Dna
1. Pun. tužiteljice
2. Pun. tuženika

Dokument je elektronički potpisan:
Nada Filipović
Vrijeme potpisivanja:
30-10-2026
11:14:14

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U KUTINI
2.5.4.97=#0C1156415448522D3639333539363032333835
OU=Signature
S=Filipović
G=Nada
CN=Nada Filipović

Broj zapisa: **9-3088f-6f080**

Kontrolni broj: **03681-f696b-e26e9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Nada Filipović, O=OPĆINSKI SUD U KUTINI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Kutini** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.